

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6693

гр. София, 09.12.2015 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в закрито заседание на 09.12.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Раева

като разгледа дело номер **5363** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), вр. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на Българска народна банка чрез адв. М. В. за допълване на Определение № 5563 от 15.10.2015 г. в частта му относно разноските. С посоченото определение е прекратено производството по адм. дело № 5363/2015 г. на АССГ.

В молбата е посочено, че искането за присъждане на разноски е направено с отговора на исковата молба, като са представени доказателства за договорено и платено адвокатско възнаграждение в размер на 1 200 лева, приложени към отговора на исковата молба, подаден на 08.07.2015 г.

В срока по чл. 248, ал. 2 ГПК е постъпило становище от страна на процесуалния представител на ищеца, в което се излагат мотиви за неоснователност на искането, тъй като въпросът за разноските следва да бъде решен с влизане в сила на окончателния съдебен акт. Направено е също така възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и искане същото да бъде присъдено в размер на 664 лева.

Молбата за допълване на определението е подадена от надлежна страна и в срока за обжалване на определението, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, молбата е неоснователна.

По аргумент от чл. 143, ал. 4 АПК административният орган има право на разноски, вкл. на юрисконсултско възнаграждение, единствено при отхвърляне на оспорването и оттегляне на жалбата. В конкретния случай съдебното производство е прекратено поради липса на правен интерес от оспорване на основание чл. 159, т. 4 АПК, т. е. на различно основание, необхванато от приложното поле на ал. 4 на чл. 143 АПК. Разпоредбата урежда изрично хипотезите, в които възниква право на разноски и не може да бъде тълкувана разширително. С оглед на това в процесния случай е неприложима и разпоредбата на чл. 78, ал. 4 от ГПК, предвиждаща правото на

разноски за ответника и при прекратяване на делото. Разпоредбата би била приложима по силата на препращането от чл. 144 от АПК само за неуредените в АПК случаи. Докато ГПК урежда правото на разноски при прекратяване на делото, независимо от конкретното основание, то чл. 143, ал. 4 АПК ограничава признаването на това право само при предпоставката за недопустимост на съдебното производство по чл. 159, т. 8 АПК. Поради това не е налице неуреден въпрос като условие за субсидиарната приложимост на ГПК. Приемането на противното обезсмисля въобще съществуването на специалната разпоредба на АПК, тъй като чл. 78, ал. 4 ГПК би бил приложим по отношение на всички възможни основания за недопустимост по чл. 159 АПК.

Аргумент за допълване на определението в частта му за разноските не може да се изведе и от ТР № 3 от 13.05.2010 г. на ОС на ВАС. Според него само при наличието на двете хипотези – оттегляне на жалбата от подателя ѝ или при отхвърлянето ѝ ответната страна по жалбата, който обичайно е административният орган, има право на юрисконсултско възнаграждение. В конкретния случай, както вече се посочи, нито искът е оттеглен, нито е отхвърлен, поради което на ответната страна при прекратяване на производството разноски не се дължат (в този смисъл Определение № 12504 С., 23.11.2015 г. по адм. дело № 12959/2015 г.).

Допълнително, съдът следва да посочи, че в отговора на исковата молба (л. 39-гръб) се съдържа искане от страна на ответника за присъждане на направените разноски в случай, че исковата молба бъде допусната до разглеждане. С оглед изрично изявената претенция в този смисъл, настоящият състав приема, че ответникът не претендира разноски при оставяне без разглеждане на исковата молба и прекратяване на производството, какъвто е и процесният случай.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК Административен съд София-град, I отд., 4-ти състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Българска народна банка чрез адв. М. В. за допълване на Определение № 5563 от 15.10.2015 г. по адм. дело № 5363/2015 г. на АССГ в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: